

- 23-3 Т.е. пастирско (архиерейско).
23-4 Берат (ар.-тур.) – султански указ (грамота).
- 24-1 Владичина (диал.) – църковен данък към архиерея (епископа, митрополита) – титуляр на съответната епархия (грц. емватик, емватикия).
24-2 Изтърсак (нар.) – последно, най-малко дете.
24-3 Т.е. взех се.
24-4 Ветрила – предпланински хребет (рид) на север от с. Жеравна, през който минава пряка пътека за Котел (*С. Табаков*. Опит..., Т. II, с. 278; *Д. Константинов*. Жеравна..., с. 9, 15, 29, 35, 150, 333; *В. Тонев*. Котел през Възраждането. С., 1993, с. 13).
- 24-5 Джам (тур.) – стъкло, прозорец.
24-6 Така е в оригинала. Терам – отивам, карам, подкарвам, искам, настоявам.
24-7 Типари (диал., от грц. „типос“) – печата, отпечатва.
24-8 Така е в оригинала.
- 25-1 Така е в оригинала.
25-2 Така е в оригинала.
- 26-1 Нечетлива дума.
26-2 Дип (тур.) – твърде, съвсем.
- 27-1 Кахър (тур.) – грижа, притеснение.
27-2 Сюрция, сюрек (тур.) – стадо.
- 28-1 Т.е. дори.
28-2 Т.е. равна Добруджа – обичайно разговорно название на Добруджа през Възраждането. Фигурира и в жеравненския фолклор – напр. в песента „Кудю нагоре отива, нагоре в равна Добруджа...“. Пълният ѝ текст е публ. от *Д. Константинов*. Жеравна..., с. 135 и от *А Нягулова*. Родовата памет..., с. 103.
28-3 Лъча, лъчитба (диал.) – дяля, отделям, деление. Лъчитбите са две – есенна (на 20 октомври) и пролетна (на 20 април). При лъчитба от всяка сюрция се отделят овцете (шилета, яловина, празове), собственост на всеки член на дружината, преброяват се и общата сума се равнява на броя на сюриите. След това се изчисляват разноските (харчовете) и сумата се разхвърля на броя на овцете, като в края на сметката (хесапа) се установява годишната печалба (хак) в глави овце. Вж. Ив. Евстр. Гешов. Овчарите от Котленско и жътварите от Търновско. Според бележките на Божил Райнов и Дабло Уста Генчов. – ПСпБКД, VII, кн. XXXII и XXXIII, 1890, 310–326 (препубл. в книгата му Спомени и студии. С., 1928, 285–287); *Д. Константинов*. Жеравна..., с. 70; *В. Тонев*. Котел..., с. 30, 32.